

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1718/2022
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вук Бацковић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Врбас, чији су пуномоћници Милан Милић и Владимир Милић, адвокати из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 12/22 од 17.02.2022. године, у седници већа одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 12/22 од 17.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 193/2020 од 06.12.2021. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име неисплаћених накнада зарада по основу одсуства са рада због државних и верских празника, одсуства са рада због болести и компликација у вези трудноће, исплати износ од укупно 43.527,34 динара са законском затезном каматом, одбијен је тужбени захтев у делу да се обавезе тужена да тужилци по основу предлога за мирно решење спора исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом и обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.417,00 динара са законском затезном каматом.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 12/22 од 17.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене, а усвојена жалба тужиле, па је решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Врбасу П1 193/2020 од 06.12.2021. године преиначено на тај начин што је обавезана тужена да тужилци надокнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11,

49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом тужиље побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 403. став 2. тачка 3) ЗПП, када би ревизија увек била дозвољена, јер другостепени суд није преиначио првостепену пресуду у делу којим је одлучио о захтевима странака, већ је преиначио решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић